אבניו ועציו ועפריו מטמאים כשרץ. ופי' למ"ד בפ"ג דמסכת ע"ז (דף מג:) ע"ז שנמסמרה מעליה מותרת[א] הא מוקי לה בירושלמי כגון שנמסמרה לכל מבן ומבן ולכל עץ ועץ ולכל עפר ועפר[ב] דהוי ע"ז שלימה[ג] : **אמר** רבה במשא כ"ע לא פליגי דמטמאה דהא איתקש לנדה. קסה לר"ת מ"ט דרבנן[ג] מי אית להו הא דתמר נסוף שמעתין (דף פג:) טומאה דע"ז דרבנן היא ולקולא מקשינן מ"כ לחמי[ד] מטומאה במשא טומאה דלחיה[ה] לחינה לחיבריס ולחיקשא דשרץ הא מטומאה במשא ולחי[ו] שברי דרבנן דלחומרא מקשינן[ז] לחמי מהני היקשא דנדה לטומיי בנשדשה מבן ומסמא ודשרץ לטומיי בנשדשה ולר' עקיבא נמי[ח] מי לחומרא מקיש לחמי מהני לישטיך למימר דהיקשא דשרץ למשמשיה לימא לטומיי בנשדשה ולי לקולא מקיש לה מטמא לפילו במשא ולהיקשא דנדה לחינה לחבריס ולהיקשא דשרץ הא מטמא במשא וכן לר' לעזר מליגא דר' עקיבא[ט] ונראה לר"ת דגרסי לעיל בספריס אמר רבה מזרס דאמר[י] קרא נבריהו מינך כזר הא תאמר לו הכנס אל תאמר לו[כ] פירוש כיון דכתיב כזר בריעא[יא] וטמאתם את לפוי פסילי כספך וגו' ל"ל תו למימר מזרס כמו דוה הלא לומר שמאך יש להרמיך[יב] ואמת למימר מע"ג דשמר קראי נדרשות לקולא מסוס דטומאת ע"ז דרבנן מנדה ילפינן לחומרא מס"ה קאמר רבה לכ"ע מטמא במשא מאיר ולרבנן נמי הוי מטמא דרשא דמזרס ולרבנן נמי הוי מטמא במשא מסמא כנדה מי לאו דממעטין מדלחיקש לנזד והדוה יוצאת עליה וכלים מחת האהל[יד] וטמא מגע ומשא כמת[טו] וקשה דבמ"כ מפיק לאן מסמא מוכל המשכב וקרא דכל אשר יהיה תחתיו מוקמינן בפרק בנות כותים (נדה נב:) לעליונו של זב[טז] ובמ"כ מוקי לה במרכב ועוד דמי מוכל לאשר יהיה תחתיו נפקא ל"כ[יז] לפי' כלים שאין לאוין למשכב ומושב[יח] ובמ"כ מוכא בהדיא דכלים שאין לאוין למשכב ומושב אין להם לפי' טומאה קלה ועוד[יט] ממילי נקט לאן[כ] לפי' דף ע"ג יחידות נמי[כא] ומפרש ר"ת לאן מסמא היינו לאן גדולה שהיא כבידה[כב] ואין הכלים מרגישים כובד זה והכה מחמת הלאן ומסמא היינו מסא גדולה[כג] שאריכה לכלכתיב והיתית לאן חלא ושמא על פוס[כד] גוגא[כה] לאן[כו] קשה דבמ"כ מרבה לאן מסמא מוכל המשכב מסמע למרבה מטעם משכב ומושב וכל הש"ס מסמע דהוי מנדה דממעי' קרי ליה מסא[כז] ובפ' בתרא דנדה (דף פט:) תנן זב והזכה[כז] מטמאין במסא ולא במגע ולא באהל ולא לאיתקש לשרץ ומפרש בגמרא מאי מסא לאן מסמא מוכל המשכב ומושב לומס[כח] ומטומאה דכלים שהן מטמאין במגע ובמשא ובאהל ולא לאיתקש לשרץ דלא מטמאין במגע ובמשא ובאהל ולא לאיתקש לנזד